

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Csp/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516204557
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8516204557.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v súkromnoprávnom, spotrebiteľskom spore žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s. , so sídlom Štúrova č. 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, zastúpený Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s.r.o., so sídlom Prievozská 4/B, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: F. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. č. XX, XXX XX Y., právne zastúpený JUDr. Martou Konkoľovou, advokátkou AK, so sídlom Jarmočná 79, Stará Ľubovňa, v konaní o zaplatenie 5 000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 6 376,50 eur ,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.12.2013 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.1.2014 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.2.2014 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.3.2014 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.4.2014 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.5.2014 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.6.2014 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.7.2014 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.8.2014 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.9.2014 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.10.2014 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.11.2014 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.12.2014 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.1.2015 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.2.2015 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.3.2015 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.4.2015 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.5.2015 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.6.2015 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.7.2015 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.8.2015 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.9.2015 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.10.2015 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.11.2015 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.12.2015 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.1.2016 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.2.2016 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.3.2016 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.4.2016 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.5.2016 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.6.2016 do zaplatenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.7.2016 do zaplatenia,

1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.8.2016 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.9.2016 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.10.2016 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.11.2016 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.12.2016 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.1.2017 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.2.2017 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.3.2017 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.4.2017 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.5.2017 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.6.2017 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.7.2017 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.8.2017 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.9.2017 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.10.2017 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.11.2017 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.12.2017 do zaplattenia,
1% úrok z omeškania zo sumy 127,53 eur od 17.1.2018 do zaplattenia, a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd u r č u j e za neplatnú z dôvodu jej n e p r i j a t e ľ n o s t í zmluvnú podmienku v čl. V. bod 2. písm. a/ Zmluvy o poistenom OTP REFINANC EXPRESE č. XXX/XXXX/XXSU uzavretej dňa 16.10.2013 v znení:

„Dlžník je povinný zaplatiť Banke poplatok za: I. upomienku vo výške 25 eur a za každú ďalšiu upomienku 25 eur v prípade nedodržania podmienok zmluvy, ktoré sú splatné v deň odoslania upomienky.“

IV. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50,68 % s tým, že ich výšku určí súd samostatným uznesením po právoplatnosti veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou súdu dňa 14.12.2016 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplatteniu istiny 5 000,- eur, úroku vypočítaný ku dňa 22.11.2016 vo výške 3 391,21 eur a odo dňa 23.11.2016 vo výške 22,20 % ročne zo sumy 5000,- eur do zaplattenia, úroky z omeškania vypočítané ku dňu 22.11.2016 vo výške 110,35 eur a odo dňa 23.11.2016 úrok z omeškania vo výške 1 % ročne zo sumy istiny 5 000 eur do zaplattenia, poplatky 108,88 eur, ako aj k náhrade trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.10.2013 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o poistenom OTP refinanc exprese úvere č. XXX/XXXX/XX SU, na základe ktorého poskytol žalovanému účelový spotrebiteľský úver v sume 5 000 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo, poplatky a splniť všetky svoje ďalšie záväzky podľa zmluvy. V čl. I. bod 2. Zmluvy úroky boli dohodnuté pevnou sadzbou 20,70 % ročne. V čl. IV. bod 6 Zmluvy pre prípad omeškania so splatením úveru je žalobca oprávnený účtovať aj úrok z omeškania vo výške max. 5 % ročne. V zmysle čl. IV. bod 1 Zmluvy bola konečná splatnosť úveru dohodnutá na deň 16.10.2019. V zmysle čl. IV. bod I. sa žalovaný zaviazal žalobcovi splatiť istinu úveru spolu s úrokmi v 71 mesačných splátkach, pričom mesačné splátky mali byť vo výške 127,53 eur, prvá splátka splatná 16.12.2013, ďalšie k 16. dňu príslušného mesiaca, posledná dňa 16.10.2019 vo výške 126,68 eur. Žalovaný pohľadávku žalobcu vyplývajúcu z predmetnej Zmluvy riadne a včas neuhradil, čím porušil zmluvu o úvere. Úver bol žalovanému poskytnutý dňa 2.11.2013, pričom neuhradil ani jednu splátku úveru. Žalobca listom zo dňa 25.7.2014 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, žalovaný však aj naďalej porušoval podmienky Zmluvy, preto žalobca listom zo dňa 18.9.2014 vyhlásil úver za predčasne splatný a žalovaný bol povinný uhradiť záväzok vyplývajúci zo Zmluvy do 10 dní odo dňa doručenia tohto vyhlásenia, úver bol vyhlásený za predčasne splatný s účinnosťou k 7.10.2014. Žalobca ku dňu 22.11.2016 voči žalovanému eviduje pohľadávku pozostávajúcu z istiny 5 000 eur, bežných úrokov 3 391,21 eur, úrokov z omeškania 110,35 eur a poplatkov 108,88 eur.

3. Žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy - Zmluvu o poistenom OTP refinanc exprese úvere 16.10.2013, Všeobecné obchodné podmienky, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, okamžitý - priebežný výpis z účtu, posledná výzva pred zosplatnením z 25.7.2014, doručenka z 30.7.2014, vyhlásenie úveru za predčasne splatný z 18.9.2014, doručenku z 26.9.2014, štatút splatenia úveru.

4. Súd doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami, uznesením ho v zmysle § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) vyzval aby sa k návrhu vyjadril, súčasne ho poučil o jeho procesných právach a povinnostiach podľa ustanovení C.s.p s dôrazom na ustanovenie § 292 C.s.p. Uvedené listiny boli žalovanému doručené do vlastných rúk dňa 10.2.2017.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe túto navrhol v celom rozsahu zamietnuť, uviedol, že poskytnutý úver je úverom spotrebiteľským pričom na predmetný právny vzťah je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Má za to, že zmluvná podmienka v čl. V. úverovej zmluvy - poplatky, ktoré mal žalovaný uhrádzať predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky, v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zák., keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku na plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Taktiež namietal splnenie notifikačnej povinnosti pred vyhlásením predčasnej splatnosti predmetného úveru, nakoľko žalobca poskytol žalovanému lehotu 10 dní aj keď v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. mal mu poskytnúť lehotu nie kratšiu ako 15 dní. Poukázal aj na znenie čl. VIII. Ods. 2 písm. e) zmluvy o úvere, ktoré podľa jeho názoru je značne v neprospech spotrebiteľa, keďže žalobca má možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru aj za neuhradenie akéhokoľvek splatného záväzku a ako taký je tento neplatný pre rozpor so zákonom podľa § 54 ods. 1 v spojení s § 39 Obč. zák. Žalovaný zdôraznil, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru nemohlo dôjsť aj vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 2 v spojení s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v zmysle ktorých žalobca nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru ak neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Vo vzťahu k náležitostiam m úverovej zmluvy poukázal na absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c) - adresu predajcu na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) - jasné vymedzenie doby trvania zmluvy o úvere a § 9 ods. 2 písm. k) výšku počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom poukázal na niektoré rozhodnutia odvolacích súdov. Na základe čoho má byť úver považovaný za bez úročný a bez poplatkov, taktiež z toho dôvodu, že žalobca ako veriteľ hrubým spôsobom porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1. V závere uviedol, že žalobca nepredložil rozpis jednotlivých splátok na istinu, úroky a poplatky, keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, nie je možné zistiť dlžnú sumu ku dňu rozhodnutia a preto navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

6. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že všetky poplatky boli v zmluve riadne dohodnuté, ďalej poukázal na skutočnosť, že výzva pred zosplatnením, ktorou upozornil žalovaného, že je v omeškaní so splácaním úveru viac ako 3 splátok bola zo dňa 25.7.2014, doručená žalovanému dňa 30.7.2014. K úhrade dlžnej sumy zo strany žalovaného nedošlo, preto bola listom zo dňa 18.9.2014, ktorý bol žalovanému doručený dňa 26.9.2014, vyhlásená predčasná splatnosť úveru, teda lehota 15 dní na oznámenie uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky bola zachovaná. Navyše nesplácanie úveru je jedným z najzávažnejších porušení zmluvných podmienok, preto vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bolo žalobcom uskutočnené v súlade so zmluvou. K náležitostiam úverovej zmluvy uviedol, že úver bol uzavretý 16.10.2013 kedy platná právna úprava vyžadovala uviesť adresu predávajúceho (nie veriteľa) čo sa týkalo len zmlúv o viazanom spotrebiteľskom úvere, kedy predávajúci tovaru je zároveň veriteľom alebo veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K rozpisu splátok na istinu, úroky a poplatky uviedol, ak sa s dlžníkom dohodne, že istinu úveru a úrok nebude dlžník veriteľovi splácať samostatnými splátkami, ale bude ich splácať jednou spoločnou, tzv. anuitnou splátkou. Spotrebiteľ je chránený právom žiadať od veriteľa tzv. amortizačnú tabuľku a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a až pri nej zákon výslovne ukladá veriteľovi takúto povinnosť na rozpis každej splátky s uvedením amortizačnej istiny a úrokov vypočítaných na základe dohodnutej úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru.

7. Žalovaný v duplike zotrval na svojich tvrdeniach uvádzaných vo vyjadrení, o neprijateľnosti ustanovenia úverovej zmluvy, ktorou boli dohodnuté poplatky s doplnkom, že tieto neboli individuálne dohodnuté. O nedodržaní notifikačnej povinností, o neplatnosti dojednania v rámci ktorého sú stanovené

podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru o porušení povinností s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaného splácať úver, o absencii náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. c), k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V závere poukázal na skutočnosť, že žalobca pri poskytovaní úveru nekonal zodpovedne a nezvažoval komu úver poskytne a komu nie. Neposúdil ani príjmové ani výdajové pomery žalovaného, jeho schopnosť úver splácať. Takéto jeho konanie je konaním v rozpore s dobrými mravmi, preto je celá úverová zmluva neplatná, preto by si strany sporu mali vrátiť len to čo dostali, pre tento prípad vzniesol námietku premlčania.

8. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 29.9.2017 okrem iného uviedol, že považuje za neprípustné skrývať sa za ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a brániť sa teóriou skutočného plnenia keď samotný žalovaný zo zmluvy nič neplnil, od žalobcu zinkasoval sumu 5 000 eur a svoj záväzok porušil ihneď neuhradením už prvej splátky splatnej 16.12.2013. Pri absencii náležitosti úverovej zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch poukázal na skutočnosť, že adresa je uvedená na prvej strane zmluvy. K rozpisu splátok na istinu, úroky a poplatky poukázal na rozhodnutie SD EÚ C-42/15 z 9.11.2016. Zdôraznil, že k predčasnej splatnosti zo strany žalobcu došlo len z dôvodov na strane žalovaného. Ďalej poukázal, že bonitu žalovaného riadne preveril, žalovaný o úver požiadal sám, s podmienkami splácania súhlasil, o následkoch porušenia vedel a dobrovoľne neplnil podmienky zmluvy, čoho následkom je predčasná splatnosť. Zdôraznil, že bez akýchkoľvek ťažkosti je možné objektívne zistiť dlžnú sumu istiny ku dňu vyhlásenia rozsudku, keďže nebola uhradená žiadna splátka, dlžná suma je 5 000 eur.

9. Podaním doručeným súdu dňa 18.12.2017 žalobca predložil súdu doklady preukazujúce skúmanie bonity žalovaného a to žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru, súhlas s dopytom do SRBI, čestné vyhlásenie žalovaného. Ďalej uviedol, že žalovaný v žiadosti z 2.10.2013 uviedol, že je zamestnaný na dobu neurčitú s priemerným zárobkom 600 eur mesačne, jeho záväzkom je iba splátka spotrebného úveru vo výške 179 eur, je slobodný, bezdetný a nie je viazaný vyživovacou povinnosťou voči žiadnym osobám, má trvale bydlisko evidované v rodinnom dome, pričom táto nehnuteľnosť je v jeho osobnom vlastníctve. Žalovaný čestne prehlásil, že jeho mesačný príjem je vo výške 600 eur a plne postačuje na splácanie splátok úveru, o poskytnutie ktorého požiadal. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver tak ako mu to ukladalo v tom čase platné znenie ustanovenie § 7 ZoSÚ.

10. Pojednávania vytyčeného na deň 16.1.2018 sa žalobca a žalovaný nezúčastnili, ich neúčast ospravedlnili ich právni zástupcovia, súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti.

11. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe ako aj na písomných vyjadreniach. Zdôraznil, že povinnosťou spotrebiteľa je uviesť veriteľovi v zmysle § 7 ods. 2 ZoSÚ pravdivé informácie, pričom žalobca v žiadosti o poskytnutie úveru vypíňal viac informácií ako bola banka povinná skúmať v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ.

12. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zdôraznil, že žalobca pred poskytnutím úveru žalovanému, nekonal s odbornou starostlivosťou, dôsledne neposúdil schopnosť žalovaného úver splácať. Pričom poukázal, že predmetný úver bol poskytnutý na refinancovanie iného už skôr poskytnutého úveru, ako aj na skutočnosť, že tunajším súdom je vedené konanie pod sp. zn. 7Csp/63/2016 medzi tými istými stranami sporu predmetnom ktorého je taktiež poskytnutie úveru v sume 2 170 eur na základe úverovej zmluvy z 27.3.2013. V ostatnom zotrval na svojich skutkových tvrdeniach a námietkach uvádzaných v písomných podaniach.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

14. Strany sporu uzatvorili dňa 16.10.2013 Zmluvu o poistenom OTP refinanc exprese úvere č. XXX/XXXX/XXSU na základe ktorej žalobca ako veriteľ mal žalovanému ako dlžníkovi poskytnúť klasický spotrebiteľský úver vo výške 5000,- eur s tým, že časť predmetného úveru bude použitá na splatenie spotrebného úveru č. XXXX XXXX XXRSU, pri pevnej úrokovej sadzbe 20,70 % p.a., RPMN 25,74 % , celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť 9 147,76 eur, priemernej hodnote RPMN 18,84 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť 71 mesačnými splátkami po 127,53 eur mesačne, 72. splátok v

sume 126,68 eur, splatnými k 16. dňu v mesiaci, prvá splátka splatná 16.12.2013, posledná 16.10.2019. Končená splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 16.10.2019.

15. Pred uzavretím úverovej zmluvy žalovaný predložil žalobcovi čestné vyhlásenie z 2.10.2013 z ktorého vyplýva, že jeho mesačný príjem je 600 eur a plne postačuje na splácanie splátok refinancie úveru o poskytnutie ktorého žiada. Zo žiadosti o poskytnutie úveru vyplýva, že u súčasného zamestnávateľa je od decembra 2012, býva v rodinnom dome v os. vlastníctve 30 rokov, jeho priemerný mesačný príjem je 600 eur. Je slobodný, nemá detí, počet členov domácnosti 1, počet vyživovacích osôb 0, jeho záväzky činí splátka v sume 179 eur, výška splátky týmto úverom 214 eur. Žiadal úver 7 000 eur s dobou splatnosti 84 mesiacov.

16. Podľa tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaný nespochybnil a výpisu z úverového účtu žalobca vyplatil žalovanému úver vo výške 5 000 eur dňa 26.11.2013, pričom žalovaný z poskytnutého úveru nesplatil nič (čl. 27).

17. Listom zo dňa 25.7.2014 vyzval žalobca žalovaného k zaplateniu záväzku po lehote splatnosti, súčasne ho upozornil, že ak záväzok nevyrovná najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. vyhlási úver za predčasne splatný, čo znamená, že stratí možnosť splácania úveru mesačnými splátkami a banka bude oprávnená požadovať splatenie celého úveru do 10 dní odo dňa doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatný. List bol doručený žalovanému dňa 30.7.2014.

18. Listom zo dňa 18.9.2014 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, k 18.9.2014 záväzok žalovaného predstavovala sumu 6 074,29 eur a tvorila ju istina 5 000,- eur, úroky 356,09 eur. List bol žalovanému doručený dňa 24.7.2015.

19. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 7Csp/63/2016 zo dňa 9.6.2017 mal súd preukázané, že strany sporu dňa 27.3.2013 uzatvorili Zmluvu o poistenom OTP Expres úveru žalobca v postavení veriteľa, žalovaný ako dlžník na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2 170 eur z ktorého žalovaný zrealizoval 8 splátok. Rozsudok doposiaľ nie je právoplatný, vec je v štádiu odvolacieho konania.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

20. Podľa ustanovenia § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len Obch. zák.) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obch. zák., od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

22. Podľa § 503 ods. 1 Obch. zák. záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

23. Žalobca je obchodnou spoločnosťou (bankou), pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (16.10.2013) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

26. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

28. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

30. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

32. Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

33. Podľa § 39 Obč. zák. , neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

34. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

35. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zvykmi a tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji

výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

36. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len Obč. zák.) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

37. Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

38. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

39. Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 Obč. zák. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

40. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 Obč. zák. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

41. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

42. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Obč. zák. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

43. Podľa § 559 Obč. zák. splnením dlh zanikne.

44. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa § 563 Obč. zák. ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

46. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Podľa § 217 ods. 1 C. s. p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

48. Podľa § 298 ods. 2 C.s.p. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'účinenie súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Právne posúdenie vecí:

49. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. „formulárové zmluvy“). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 Obč. zák.). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

50. Z vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5000,- eur, ktorého časť bola použitá na splatenie spotrebiteľského úveru č. XXXX XXXX XX I. a zvyšná časť bola bezúčelovo prevedená v prospech účtu žalovaného. Z poskytnutého úveru žalovaný nesplatil nič. Tento úver bol už v poradí tretím úverom prvým bol úver na základe úverovej zmluvy zo dňa 27.3.2013 v sume 2 170 eur (ktorý je predmetom súdneho sporu vedeného tunajším súdom sp. zn. 7Csp63/2016), z ktorého žalovaný splatil 8 splátok, teda tento úver splácal do času kým mu žalobca neposkytol ďalší úver, úver refinanc, ktorý je predmetom tohto súdneho sporu. Druhý úver č. XXXX XXXX XXRSU bol refinancovaný úverom, ktorý je predmetom súdneho sporu.

Preskúmanie, či žalobca posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného úver splácať

51. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len v rozsahu splátok splatných do času rozhodnutia súdu t.j. do 15.2.2018 čo čin 50 splátok po 127,53 eur (spolu splatná istina v sume 6 376,50 eur) a v časti úrokov z omeškania z týchto splátok.

52. Vzhľadom na námietky žalovaného, počet poskytnutých úverov žalovanému zo strany žalobcu sa súd ako prvou otázkou zaoberal otázkou či žalobca pri poskytnutí úveru, ktorý je predmetom tohto súdneho sporu postupoval s odbornou starostlivosťou.

53. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

54. Súd má za to, že v zmysle citovaného ustanovenia žalobca ako veriteľ pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nekonal s odbornou starostlivosťou. Účelom citovaného ustanovenia je, aby veriteľ, vynaložiac aktívne úsilie, posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to na základe relevantných a aktuálnych informácií získaných jednak od spotrebiteľa a jednak získaných vlastnou činnosťou, napr. z bankového registra. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov (účelom citovaného ustanovenia je tak ochrániť spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvy a vyrovnáť tak faktickú nerovnováhu vznikajúcu v právnom vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom). Hoci ustanovenie § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ukladá spotrebiteľovi povinnosť poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, nezbavuje to veriteľa povinnosti aktívne pristupovať k povinnosti uloženej v § 7 ods. 1 citovaného zákona.

55. Povinnosťou veriteľa bolo zohľadniť nielen existujúcu situáciu klienta, jeho príjmy a výdavky, ale aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných

výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom /domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to stranu príjmov a výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (viď rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C 508/2015 zo dňa 18.07.2016).

56. Vychádzajúc z okolností, za ktorých bol poskytnutý žalovanému úver, súd konštatuje, že veriteľ nevyhodnotil dostatočne s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať poskytnutý úver. Ako to vyplýva z úverovej zmluvy účelom úveru bola úhrada skoršieho úverového záväzku žalovaného. Žalobca poznal príjem žalovaného, len z jeho čestného vyhlásenia a zo žiadosti o poskytnutie úveru, ktorý bol v čase poskytnutia úveru vo výške 600,- eur mesačne. Pri výške príjmu 600 eur, uvádzanom žalovaným, jeho doterajších záväzkoch v sume 179 eur mesačne, žiadnej vyživovacej povinnosti, žalobca ako veriteľ vyhodnotil, že žalovaný je schopný úver v celkovej výške 5 000 eur splácať 71 mesačnými splátkami, neposkytol mu požadovanú sumu úveru 7000 eur. Informáciu o príjme žalovaného si však žalobca nijakým spôsobom (napr. vyžiadanim si potvrdenia o jeho príjme od jeho zamestnávateľa) neoveril, rovnako si dôsledne nerozanalyzoval príjmovú a výdavkovú stránku žalovaného.

57. Na základe uvedeného súd konštatuje, že žalobca ako veriteľ, poskytovateľ úveru, nekonal s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru žalovanému. Práve účelom citovaného ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. je zabrániť v poskytovaní úverov spotrebiteľom ako slabšej zmluvnej strane, ktorých finančné možnosti neumožňujú splácanie úveru.

58. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

59. Citované ustanovenie obsahuje sankciu pre veriteľa, ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou, ktorou je vylúčenie možnosti vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

60. Citované ustanovenie predstavuje lex specialis k všeobecnej úprave úverovej zmluvy v § 502 a nasl. Obchodného zákonníka. Účelom tohto ustanovenia je zachovať spotrebiteľovi možnosť splátok aj v prípade nesplácania úveru v lehote splatnosti, a to pre porušenie povinnosti veriteľa, ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou. Citované ustanovenie ako lex specialis vylučuje použitie ustanovení zákona, ktoré umožňujú veriteľovi predčasne zosplatiť úver a požadovať, aby dlžník vrátil celú dlžnú sumu aj s úrokmi, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. To znamená, že aj v prípade omeškania dlžníka nedôjde k zosplateniu celého dlhu a dlžníkovi aj pri jeho omeškaní zostáva zachovaná možnosť splácať úver v dohodnutých splátkach.

61. Na základe uvedeného, keďže súd ustálil, že žalobca ako veriteľ porušil povinnosti veriteľa a nekonal s odbornou starostlivosťou nemohol úver vyhlásiť za predčasne splatný a preto má nárok len na zaplatenie splatných splátok do času rozhodnutia súdu

62. Splatnosť ostatného dlhu nenastala, žalobca ako veriteľ nemá právo žiadať od žalovaného ako dlžníka zaplatenie celého úveru. Žalovanému ostalo zachované právo splácať úver v úverovej zmluve v dohodnutých splátkach.

63. V žiadnom prípade konanie žalobcu ako veriteľa pred poskytnutím úveru pri zisťovaní bonity žalovaného v súdenom prípade, nemožno posúdiť ako konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, tak ako to tvrdí žalovaný. Žalobca si bonitu žalovaného overil vyžiadanim údajov o bonite žalovaného priamo od žalovaného. Žalovaný je fyzická osoba, ktorá má plnú spôsobilosť na právne úkony, žalobca údajom, ktoré mu uviedol žalovaný nemal dôvod neveriť, navyše keď záväzky z už existujúceho úverového vzťahu žalovaný plnil. Žalovaný má spôsobilosť na všetky právne úkony, zo žalovaného

ako spotrebiteľa nemôže robiť nesvojprávnu osobu, nedôverovať jej, nedôverovať jej čestnému vyhláseniu, nedôverovať informáciám, ktoré vyhlásila a poskytla .

64. Súd poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Českej republiky, konkr. bod 27 nálezu sp. zn. I. ÚS 3512/2011, cit.: „Uplatňování principu důvěry v úkony dalších osob při veškerém sociálním styku s nimi je základním předpokladem pro fungování komplexní společnosti (Luhmann, N.: Vertrauen. Ein Mechanismus der Reduktion sozialer Komplexität. Stuttgart 1989, str. 1). Důvěru je třeba pokládat za elementární kategorii sociálního života. Jednak vyjadřuje vnitřní postoj odrážející eticky odůvodněné představy a očekávání jednotlivých členů společnosti a z druhé strany je výrazem principu právní jistoty, který představuje jednu z fází materiálně, tj. hodnotově, chápaného právního státu, jehož ústavně normativní výraz je obsažen v čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR. Naznačená konkretizace principu právního státu je oním principem, který působí na straně stěžovatele a proti principu autonomie vůle, kterého se dovolávají obecné soudy. Je pak primárně úkolem obecných soudů najít praktickou konkordanci mezi oběma protikladně působícími principy tak, aby zůstalo zachováno maximum z obou, a tak, aby výsledek byl slučitelný s obecnou představou spravedlnosti.“ [obdobně nález Ústavního soudu ze dne 15. 6. 2009, sp. zn. I. ÚS 342/09 (N 144/53 SbNU 765)].“

65. Podľa názoru súdu v danom prípade možno hovoriť o naplnení princípu dôvery žalobcu (veriteľa) voči spotrebiteľovi (žalovanému) o jeho osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, ktoré mu uviedol v žiadosti a čestnom vyhlásení o výške jeho príjmu, jeho záväzkoch a v jeho vyjadrení o schopnosti poskytnutý úver z príjmu, ktorý má splácať. Predsa pri každej činnosti v rámci sociálnych vzťahov nie je možné zabúdať na také kategórie akými sú česťnosť, morálka, spravodlivosť, poctivosť nielen na strane dodávateľov, ale aj na strane spotrebiteľov. Žalobca ako veriteľ v čase poskytovania predmetného úveru predsa nemal dôvod pochybovať o týchto morálnych postulátoch správania sa pri kontraktácii so žalovaným ako spotrebiteľom - dlžníkom, navyiac keď žalovaný do času poskytnutia tohto úveru svoje záväzky z predchádzajúceho úverového vzťahu plnil . Z uvedených dôvodov súd nemá za to, že žalobca tým, že dôveroval informáciám poskytnutých žalovaným o jeho bonite hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti. K hrubému porušeniu povinnosti by došlo len vtedy ak by úver žalovanému poskytol bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave (čo v súdenom prípade žalobca zistil priamo od žalovaného), alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Teda jednoduchšie povedané ak by nezisťoval údaje o bonite žalovaného vôbec, alebo nezisťoval ich z príslušnej databázy. V súdenom prípade žalobca zisťoval priamo od žalovaného údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave, nemožno mať za to, že hrubým spôsobom porušil povinnosti pri zisťovaní bonity žalovaného, čoho dôsledkom by bolo, že poskytnutý úver sa má považovať za bezúročný a bez poplatkov.

66. Súd poznamenáva, že je zástancom ochrany spotrebiteľa, táto ochrana však musí slúžiť predovšetkým k vyvažovaniu faktického nerovnovážneho postavenia medzi dodávateľom a spotrebiteľom a tým k dosiahnutiu rovnosti strán sporu, teda má spočívať predovšetkým v tom, aby spotrebiteľ nebol viazaný neprijateľnými podmienkami a podmienkami dosiahnutými nekalými praktikami. Takáto ochrana je teda plne akceptovateľná pri nekalých praktikách dodávateľov, či neprijateľných podmienkach. Aj ochrana spotrebiteľa však musí mať svoje hranice a nemôže byť doťahovaná do extrémov spôsobom, že by to malo za následok porušenie princípu rovnosti strán v prospech spotrebiteľa, najmä nie v situáciách, keď dodávateľ sa snaží vykonávať svoje podnikateľskú činnosť poctivo. Aj spotrebiteľ je subjekt práva, ktorý sa má správať zodpovedne a zhodnotiť si pred vstupom do určitého právneho vzťahu svoje možnosti, práva a povinnosti, ktoré mu zo vzťahu vyplývajú. Do miery, v akej dodávateľ vystupuje poctivo, je preto potrebné chrániť aj dobrú vieru dodávateľa, že ten, kto s ním uzatvára zmluvný vzťah, si zväžil uzavretie zmluvy a je si vedomý svojich práv a povinností.

K obsahovým náležitostiam úverovej zmluvy

67. Žalovaný tvrdil, že predmetná úverová zmluva neobsahuje obsahové náležitosti podľa zákona č. 121/2010 Z.z. § 9 ods. 2 písm. c/ - adresa predajcu, písm. f/ - termín konečnej splatnosti úveru a písm. l/ - rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky z uvedených dôvodov by sa predmetný úver mal v zmysle § 11 zák. č. 121/2010 posudzovať ako úver bez úrokov a bez poplatkov.

68. Preskúmaním obsahu zmluvy súd zistil, že táto obsahuje všetky obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Adresa predajcu - veriteľa je uvedená na prvej strane úverovej zmluvy OTP Banka

Slovensko, a.s. Štúrova ul. 5, 813 54 Bratislava, je tam uvedené aj sídlo pobočky a to: OTP Banka Slovensko, a.s., Stará Ľubovňa, Nám. sv. Mikuláša 20, Stará Ľubovňa, teda adresa konkrétnej pobočky žalobcu kde zmluva bola uzatváraná. Konečná splatnosť úveru je uvedená v čl. IV. bod 1 Zmluvy, dňom 16.10.2019.

69. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku - absencia rozpisu splátok na istinu, úroky a poplatky . V tomto smere strany sporu poukazovali jednak na rozhodnutia slovenských súdov (drvivá väčšina z nich bola vydaná pred vydaním rozsudku SD EÚ C 42-15), na rozsudok SD EÚ C 42-15 vo veci Home Credit vs. Biroóová, Smernicu EP a Rady č. 2008/48, ktorá bola implementovaná do zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a možnosťou eurokonformného výkladu citovaného § 9 ods. 2 písm.l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

70. Je pravdou, že rozpis splátok na istiny, úroky a poplatky nie je súčasťou o úverovej zmluvy, v zmluve je uvedené len poradie splátok od 1. - 70. po 127,53 eur mesačne a 72. vo výške 126,68 eur. Súd považuje za potrebné uviesť, že rozpis nie je potrebný pre splnenie podmienky uvedenej v cit. § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. a že pri tomto ustanovení je možný eurokonformný výklad. Súdu je známe, že rozhodovacia prax súdov v SR je v tejto otázke rozdielna (jedna časť rozhodnutí, najmä do vydania rozsudku SD EÚ C 42-15, vyžadovala rozpis každej splátky osobitne na istinu, úroky a poplatky (z rozhodovacej činnosti súdu sa javí, že časť súdov preferujúcich tento výklad po uvedenom rozhodnutí SD EÚ upustila od tohto výkladu), kým druhá časť rozhodnutí takýto rozpis nevyžadovala; to sa prejavilo napr. akceptovaním žalôb a vydaním platobného rozkazu alebo rozhodnutia vo veci bez zaoberania sa týmto rozpisom). Súd sa v tejto otázke prikláňa k eurokonformnému výkladu uvedeného ustanovenia, vychádzajúc jednak z výkladu dotknutého ustanovenia Smernice EP a Rady 2008/48 vyjadreného v rozsudku SD EÚ C 42-15 (ktorý je síce výkladom práva EÚ, nie slovenského práva, ale práve toto ustanovenie smernice bolo podkladom pre prijatie vnútroštátnej úpravy, pričom môže byť vodítkom pri jeho výklade), ako aj zo skutočnosti, že každá splátka úveru, za ktorého poskytnutie je vyžadovaný úrok a pri ktorom sa úroky alebo poplatky nesplácajú v rôznych termínoch splatnosti alebo v inom počte splátok ako splátky istiny, zahŕňa v sebe časť istiny a úroku a prípadne poplatku. Takýto výklad súd nepovažuje za výklad „contra legem“, pretože ak splátka úveru obsahuje v sebe časť istiny, časť úroku a prípadne časť poplatku, je splnená zákonná požiadavka na náležitosti, ktoré má splátka obsahovať. Súd preto uzavrel, že uvedená náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere je splnená aj uvedením celkovej výšky splátok, ktorá zahŕňa jednotlivé položky požadované zákonom (ohľadne povinnosti rozpisovať každú splátku porovnaj názor vyslovený napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014 a 11Co/39/2016). Spotrebiteľ pritom má právo kedykoľvek, teda aj hneď pri uzavretí zmluvy, požiadať veriteľa o poskytnutie amortizačnej tabuľky, z ktorej je zrejmé, aká časť splátky sa započítava na istinu, aká na úroky a aká na prípadné poplatky. Aj toto oprávnenie spotrebiteľa nasvedčuje uvedenému výkladu a tomu, že zákonodarca síce uviedol do zákona formuláciu rozpisu splátky ako je to uvedené v cit. § 9 ods. písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z., ale v skutočnosti mal na mysli to, že splátka má pozostávať z časti istiny, úroku a poplatku a stačí, ak je vyjadrená jednou celkovou sumou. V opačnom prípade by oprávnenie spotrebiteľa žiadať amortizačnú tabuľku nemalo žiaden význam, keďže by ju mal uvedenú priamo v zmluve. Zápočet jednotlivých splátok na istinu, úroky prípadne poplatky sa prejaví v amortizačnej tabuľke, ktorú si spotrebiteľ môže vyžiadať aj hneď po uzavretí zmluvy.

71. Súd nezistil, absenciu žiadnej obligátornej náležitosti úverovej zmluvy, ktorá by mala za následok, že predmetný úver sa má posudzovať ako úver bezúročný a bez poplatkov.

72. Keďže súd vyššie ustálil (body 56 - 61 tohto rozsudku), že žalobca porušil povinnosti pri poskytovaní úveru, keďže pri poskytnutí úveru žalovanému nekonal s odbornou starostlivosťou (dôsledne nepreveril bonitu žalovaného) a z tohto dôvodu nemôže od žalovaného ako spotrebiteľa žiadať jednorazové splatenie úveru, súd sa už ďalej námietkami žalovaného týkajúcimi sa nedodržania zákonného postupu pred zosplatením úveru nezaoberal.

73. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že z poskytnutého úveru žalovaný doposiaľ nesplatil ani jednu splátku, teda si na základe zmluvy o splátkovom úvere neplnil riadne svoje povinnosti a to nevykonávaním úhrad dohodnutých splátok, ku dňu rozhodnutia súdu t.j. k 15.2.2018 je splatných 50 splátok (rok 2013 - 1 splátka, rok 2014 - 12 splátok, rok 2015 - 12 splátok, rok 2016 - 12 splátok, rok 2017 - 12 splátok, rok 2018 - 1 splátka) po 127,53 eur, čo je 6 376,50 eur, preto súd zaviazal žalovaného k

úhrade splatných splátok ku dňu rozhodnutia súdu, zvyšné splátky so splatnosťou od 16.2.2018 doposiaľ nie sú splatné, preto súd v tejto časti žalobu zamietol.

74. Pokiaľ ide o úroky a poplatok za poistenie tie sú súčasťou každej splátky, preto sa súd bližšie nimi nezaoberal.

75. Žalobca ďalej žiadal priznať aj úroky z omeškania, kapitalizované v sume 110,35 eur od splatnosti každej splátky do 22.11.2016 a následne od 23.11.2016 do zaplatenie zo žalovanej istiny 5 000 eur v sadzbe 1 % ročne.

76. Žalovaný sa dostal do omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti každej splátky, splátky boli splatné k 16. dňu v mesiaci, t.j. od 17. dňa v mesiaci bol žalovaný v omeškaní s prvou splátkou dňa 17.12.2013 s poslednou 17.1.2018.

77. Výška základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná v období od 17.12.2013 do 17.1.2018 bola v rozpätí od 0,25 % do 0 % v závislosti od toho sa úrok z omeškania pohyboval od 5,25 % do 5 %, žalobca žiadal priznať úrok z omeškania v sadzbe 1 %.

78. Keďže žalobca si uplatnil úrok z omeškania v nižšej sadzbe ako mu priznáva zákon súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania v sadzbe 1% od nasledujúceho dňa po splatnosti každej splátky do zaplatenia.

Neprijateľná zmluvná podmienka

79. Ako bolo už vyššie konštatované predmetná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľkou, pri spotrebiteľskom vzťahu, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov zmluvy.

80. Súd má za to, že dohoda o povinnosti žalovaného platiť banke poplatky za upomienky či už I. alebo ďalšie v poradí (čl. V. bod 2 písm. a/ Zmluvy) nemôže požívať právu ochranu a ako takú ju súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

81. Súd má za to, že uvedené poplatky spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto je toto dojednanie absolútne neplatné podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy.

82. Výpočet neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách zakotvený v ustanovení § 53 ods. 4 Obč. zák. je len demonštratívny, teda v tomto ustanovení zákonodarca vymedzil len príklady podmienok predstavujúcich najkriekľavejšie porušenie rovnováhy vo vzťahu majúcom sa inak vyznačovať vyváženosťou práv a povinnosti zmluvných strán. Hoci z pomerne obsiahleho výpočtu, navyše postupom času i dopĺňaného, možno nepochybne vybadať úmysel zákonodarcu včleniť do textu zákona podľa možnosti všetky mu známe a teda najtypickejšie prípady dojednaní na ujmu spotrebiteľa, tento obrazne neoponechať nič na náhodu a čo najviac zúžiť pomyselný manévrovací priestor nielen osobám profitujúcim z neprijateľných podmienok, ale tiež súdom (tým pri interpretácii a aplikácii tzv. pozitívneho práva), po celú dobu existencie úpravy normami spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle na vnútroštátnej úrovni je patrným tiež uvedomovanie si nemožnosti reagovania priamo zákonom na všetky do úvahy prichádzajúce situácie a takto i nutnosť poskytnutia možnosti práve súdom, aby existujúcu právnu úpravu dotvorili výkladom.

83. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka vyjadrujúca finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Poplatky za upomienku treba považovať za neprijateľné zmluvné podmienky, keďže predstavujú plnenie, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov, možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi- žalovanému ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenie sa spája záver o ich neprijateľnosti. Podľa názoru súdu pre spotrebiteľa

je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.

84. Poplatky, ktoré umožňujú žalobcovi (poskytovateľovi úveru) získať objektívne vyššiu čiastku, ako sú skutočné náklady napr. za upomienku narušujú rovnováhu zmluvných strán. Objektívne takéto poplatky aj keď sú upravené v zmluve, avšak ide o zmluvu typovú, ktorej obsahom pokiaľ ide o poplatky konkrétne článok V. nebol podľa názoru súdu so žalovaným individuálne dojedaný, sú spôsobilé získať od spotrebiteľa čiastku prevyšujúcu skutočné náklady na takéto výdavky dodávateľa úveru. Aj pri aplikácii ust. § 121 ods. 3 Obč. zák., príslušenstvom pohľadávky sú inter alia len náklady spojené s jej uplatnením - skutočné náklady. Ak si ich žalovaný uplatňuje v paušálnej náhrade, nezodpovedajú tieto paušálne náhrady skutočným nákladom.

85. Súd opakovane uvádza, že kritériu prijateľnosti podmienky a rovnovážnosti práv a povinností strán spotrebiteľského vzťahu nezodpovedá podmienka o poplatkoch, ktoré nemajú pre spotrebiteľa žiaden preukázateľný prínos a za ktoré sa mu nedostáva žiadne protiplnenia, ale takéto podmienka slúži výlučne záujmu zmluvného partnera spotrebiteľa na maximalizáciu zisku spojeného s existenciou zmluvného vzťahu.

86. K poplatkom za upomienku súd dodáva, že žalobca nepreukázal že dňa 29.11.2013 a 10.12.2013 zaslal žalovanému nejakú upomienku, tu mu zaslať ani nemohol, keďže v predmetnom úverovom vzťahu bola prvá splátka splatná dňa 16.12.2013.

87. Vzhľadom na uvedené súd nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za upomienku v celkovej výške 50 eur zamietol.

88. Súd v súlade s § 298 ods. 2 C.s.p. výslovne uviedol do výroku rozsudku znenie zmluvnej podmienky, ako bola dohodnutá v spotrebiteľskej ktorej vyslovil neplatnosť z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa povinnosti žalovanej platiť poplatok za vedenie úverového účtu, za zabezpečenie poistenia a za upomienky.

Trovy konania

89. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

90. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

91. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

92. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

93. Pri celkovo žalovanej sume 8 610,44eur (istina, kapitalizované úroky, kapitalizované úroky z omeškania, poplatky) bol úspech žalobcu vo výške 6 486,85 eur (splatné splátky 6 376,50 eur a úroky z omeškania zo splatných splátok 110,35 eur) čo je 75,34 % úspešnosť a úspech žalovaného vo výške 2 123,59 eur čo je 24,66 % úspešnosť, z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu prevyšoval úspech žalovaného o 50,68 % a v takomto rozsahu má žalobca nárok na náhradu trov konania od neúspešnejšieho žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.